

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 795/2025
25.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Чачку К бр.148/20 од 14.02.2025. године и Кв бр.98/25 од 20.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 25. јуна 2025. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Чачку К бр.148/20 од 14.02.2025. године и Кв бр.98/25 од 20.03.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Чачку К бр.148/20 од 14.02.2025. године окривљени АА обавезан је да на име трошкова кривичног поступка, насталих у предмету Основног суда у Чачку К бр.148/20, оштећеном ББ плати износ од 1.390.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом извршења.

Решењем Основног суда у Чачку Кв бр.98/25 од 20.03.2025. године, уважавањем жалбе браниоца окривљеног, решење Основног суда у Чачку К бр.148/20 од 14.02.2025. године преиначено је у погледу висине трошкова, тако што је окривљени АА обавезан да на име трошкова насталих у кривичном предмету тог суда К бр.148/20 оштећеном ББ исплати износ од 813.375,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом извршења, док је исти захтев у преосталом делу, којим је тражен износ од још 649.125,00 динара, одбијен.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Марко Томовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП и тарифног броја 8 став 2. Адвокатске тарифе, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења, а предмет врати Основног суду у Чачку на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд у односу на све радње пуномоћника оштећеног ББ морао применити Тарифни број 8 став 2. Адвокатске тарифе, што није учинио, те да му је погрешно досуђен износ на име награде за заступање на одржаним главним претресима.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 043/2023 од 26.05.20223. године) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Тарифним бројем 8 став 2. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката прописано је да за заступање оштећеног адвокату припада 50% награде из става 1. тог тарифног броја.

Имајући у виду цитиране одредбе, те чињеницу да је правноснажном пресудом Основног суда у Чачку К бр.148/20 од 13.10.2023. године окривљени АА, поред осталог, оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног сабораћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, и осуђен на казну по закону, те да је истом пресудом донета и одлука о трошковима поступка, којом је окривљени обавезан да оштећенима, поред осталог ББ, законском заступнику покојне малолетне ВВ, исплати износ који ће бити утврђен посебним решењем, дакле, да је одлука о трошковима поступка донета након ступања на снагу нове Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, то Врховни суд налази да је правилан закључак изнет у побијаном другостепеном решењу – да оштећеном ББ, на име ангажовања пуномоћника – адвоката Лазара Савковића, на име обављених процесних радњи, припадају трошкови кривичног поступка по Адвокатској тарифи која је важила у време доношења одлуке о трошковима, правилно примењујући

тарифни број 8 став 2 Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, којим је прописано да за заступање оштећеног адвокату припада 50% награде из става 1. тог Тарифног броја.

Из наведених разлога, Врховни суд налази да нижестепеним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју бранилац неосновано указује у поднетом захтеву.

У преосталом делу захтева, бранилац окривљеног – адвокат Марко Томовић наводи да је суд погрешно обрачунао висину трошкова које окривљени треба да надокнади оштећеном, па како се овим наводима у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду члана 440. ЗКП, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, то се Врховни суд није ни упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић